

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3783

гр. София, 12.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 12.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **4263** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 АПК.

Образувано е по жалба от А. П. А., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Заповед № Д-01/29.04.2022 г. на директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Боянско плато.

Наложената ПАМ е от датата на връчването на заповедта.

С жалбата е направено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповедта, по мотиви, че наложената ПАМ ще причини значителни и трудно поправими вреди не само на жалбоподателя, но и на живеещите в района. Посочва, че в продължение на няколко години в имота 68134.1935.2553 неправомерно и без съгласието на собствениците, са заустени отходни тръби на изградените в съседство нови жилищни сгради. В следствие на това, имотът се е превърнал в нерегламентирана отходна яма и е източник на неприятни миризми, причинява неудобства и създава опасност от разпространение на заразни болести. Предприетите действия са законосъобразно разрешени от компетентните органи и целят опазване живота и здравето на живущите, както и предотвратяване на екологична катастрофа.

Ответникът не е взел становище по искането за спиране.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Жалбоподателят А. П. А. е собственик на 1/12 идеална част от ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/ на основание НА за собственост № 104, том III, рег. № 10368 от 04.07.2019 г.

С писмо рег. № РВТ21-ГР94-1061/1/23.04.2021 г. кмета на СО-район В. е уведомил

жалбоподателя, че му се разрешава да премахне самонастанена и издънкова растителност с d под 10 см, храстова и засъхнала дървесна растителност с цел разчистване на терена в ПИ 68134.1935.961 УПИ IX-961, кв. 23, м. Г. глава, район В.. На място в имота е извършена проверка от служители при РИОСВ-С., отразена в констативен протокол № ПД-ЕБ-01/29.04.2022 г. В протокола е посочено, че в имота се извършват дейности по засипване със земни маси, изсипаните земни маси се разстилат от верижен булдозер и се извършват дейности по направата изкоп с багер. Посочено е, че имота представлява „Боянско плато“.

Издадена е Заповед № Д-01/29.04.2022 г. от директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Боянско плато. Посочено е, че възложителят не е внесъл уведомление в РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство. Това представлява нарушение, за което е предвидено наказание в чл. 128а З. Заповедта е издадена до приключване на процедурата по оценка за съвместимостта на инвестиционното предложение.

От правна страна съдът намира следното:

Заповедта на директора на РИОСВ-С. е издадена на основание чл. 14, ал.4 и чл. 158, т.4, пр.2, вр. чл. 160 от ЗООС. Съгласно чл. 160, ал. 5 ЗООС обжалването на заповедта не спира изпълнението. Обжалваната заповед подлежи на предварително изпълнение и искането за спиране на изпълнението ѝ е с правно основание чл. 16б АПК.

Искането е подадено в срок. За молителя е налице правен интерес, тъй като със заповедта е разпоредено да се заличи регистрацията на животновъдния обект и да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по З. на обекта, с № 16020/15.05.2018 г., поради което съдът намира, че искането е допустимо. Искането е направено след подаване на жалба срещу заповедта, в хода на образуваното производство по делото.

Разгледано по същество, искането за спиране е основателно.

Изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт - допуснато независимо дали по силата на закона, или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги изключително сериозно въздейства върху правната сфера и съответно върху икономическия интерес на адресата, тъй като придава изпълнителна сила на един невлязъл в сила индивидуален административен акт. Това изпълнение, дотолкова доколкото актът не е влязъл в сила и не е станал окончателен, винаги съдържа в себе си и потенциалната възможност да причини вреди на адресата, ако впоследствие актът бъде отменен. Въпреки тази потенциална възможност законодателят, в определени случаи, е разпоредил изрично в правната норма, че обжалването няма суспензивен ефект. Какви са били мотивите му за изключението от установения общ принцип на суспензивен ефект на жалбата е ирелевантно, тъй като те нямат отношение към възможността съдът да спре предварителното изпълнение. Законодателят е предвидил в чл. 16б, ал. 2 от АПК кои са предпоставките да се иска спиране на предварителното изпълнение по издадена и обжалвана заповед - причиняване на оспорвания на значителна или трудно поправима вреда - имуществена или неимуществена вреда, което следва да е достатъчно вероятно, подкрепено с представени към жалбата доказателства. При прилагането на цитираната

норма трябва да се прецени дали защитата на частния интерес може да бъде противопоставима на обществения интерес и да го преодолява.

В тежест на молителя е да докаже причинно- следствената връзка между изпълнението на обжалвания индивидуален административен акт и настъпването на значителни или трудно поправими вреди, противопоставими на обществения интерес. В този смисъл Определение № 870 от 22.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16436/2013 г. Определение № 9142 от 1.07.2014 г. на ВАС по адм. д. № 8082/2014 г. Спирането на изпълнението на обжалвания административен акт е вид обезпечаване на жалбата срещу него. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът следва да установи единствено дали спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Във всички случаи, частният интерес на жалбоподателя следва да е приоритетен и противопоставим на обществения интерес, поради което законодателят е предвидил предварително изпълнение на даден административен акт като изключение от принципа за суспензивен ефект на подадената жалба. Само ако прецени за доказано наличието на някоя от описаните в чл. 166, ал. 2 от АПК предпоставки, съдът може да спре изпълнението на невлезлия в сила административен акт.

С оспорената заповед е разпоредено спирането на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Боянско плато до приключване на процедурата по оценка за съвместимостта на инвестиционното предложение.

Жалбоподателят е мотивирал искането си за спиране, като е посочил, че ще настъпят значителни и трудно поправими вреди не само на жалбоподателя, но и на живеещите в района. Посочва, че в продължение на няколко години в имота 68134.1935.2553 неправомерно и без съгласието на собствениците, са заустени отходни тръби на изградените в съседство нови жилищни сгради. В следствие на това, имотът се е превърнал в нерегламентирана отходна яма и е източник на неприятни миризми, причинява неудобства и създава опасност от разпространение на заразни болести. Спиране на допуснатото по силата на закона разпоредба предварително изпълнение на административния акт при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК е допустимо само при наличието на някоя от двете предпоставки предвидени в разпоредбата - причиняване на значителна или трудно поправима вреда, като за нейното настъпване и за възможният ѝ размер оспорващия следва да представи доказателства. Такива обаче не са представени, нито за нейното настъпване, нито за размера на вредата. Такива обаче не са представени. Обстоятелството, че имотът не е разчистен от самонастанила се растителност не представлява никакъв вид вреда за жалбоподателя, както и живущите в района. Точно обратното, разчистването и на имота и засипването му със земна маса може да причини значителна вреда на природата и биологичното разнообразие в района. Касае са територия на Б. плато, в която живеят различни животински и растителни видове. Значението на територията за биологичното разнообразие е съществено и именно по тази причина е допуснато по силата на закона предварително изпълнение. Поради това защитата на частния интерес на жалбоподателя не са в състояние да се противопоставят на защитата на държавния и обществен интерес, които безспорно имат превес пред частния интерес на

оспорващия.

Предвид изложеното, на основание чл. 166, ал.4 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. П. А., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] за спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона на Заповед № Д-01/29.04.2022 г. на директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Боянско плато.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Делото да се докладва за продължаване на съдопроизводствените действия, след изпращане на съобщения до страните за постановеното определение.

СЪДИЯ: